

สรรพวิมहाไวโรจนบุชา: การปกป้องสรรพสัตว์จากทุกคติทั้งปวง

สมเด็จพระสังฆนายก สาเกีย ทริเซน

เผยแพร่โดย "The Salya Tradition"

2022 © สงวนลิขสิทธิ์

งานชิ้นนี้อยู่ภายใต้การคุ้มครองของสัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ Creative Commons
CC-BYNC-ND (อ้างอิงแหล่งที่มา ห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า และห้ามดัดแปลง) 4.0 copyright
อาจมีการคัดลอกหรือพิมพ์เพื่อการใช้งานโดยชอบ แต่จะต้องแสดงที่มาโดยสมบูรณ์เท่านั้น
และไม่ใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือค่าตอบแทนส่วนบุคคล สำหรับรายละเอียดทั้งหมด
โปรดดูสัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์

เผยแพร่โดย “Tha Sakya Tradition”

สำหรับการแจกจ่ายเป็นธรรมทานเท่านั้น ห้ามจำหน่ายโดยเด็ดขาด

www.sakyatradition.org

Email : info@sakyatradition.org

Wechat ID : TheSakyaTradition

Weibo : sakyatradition

IG: the_sakya_tradition

Facebook: TheSakya

กิตติกรรมประกาศ

สมเด็จพระสังฆนายก สาเกีย ทริเซน (สมเด็จพระสังฆนายก สาเกีย ทริชิน ที่ 41) ได้ประทานคำสอน เรื่อง “สรรพวิทมหาไวจรจนุชา” ตามคำอาราธนาของสมาคมพุทธศาสนาสิงคโปร์ (สาเกีย เทนเพล ลิง) ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) พิธีบูชานี้จัดขึ้นตามคัมภีร์สรรพทศดิปริโสทรต้นตระกูล (สรวทศดิปริโสทรต้นตระกูล—ต้นตระกูลว่าด้วยการทำให้บริสุทธิ์สิ้นเชิงแห่งทุกดิภูมิทั้งปวง) ซึ่งพระศากยมุนีพุทธเจ้าได้ทรงแสดงคัมภีร์ต้นตระกูลนี้เพื่อปกป้องสรรพสัตว์ผู้ได้ลงไปเกิดในภพภูมิ มีพระสรรพวิทมหาไวจระนะ หรือพระผู้ส่องสว่างอย่างใหญ่และรู้สิ้นสิ่งทั้งปวง (ภาษาทิเบต: กุนริก นัมปาร์ นังเซ เซนโป) เป็นพระอริชฎเทวดาพระองค์หลัก ในต้นตระกูลฉบับนี้และบทปฏิบัติที่เกี่ยวข้องสำหรับพิธีมหาไวจรจนุชา ได้มีการจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ณ ศูนย์สาเกีย ประเทศอินเดีย และอารามอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ของสรรพสัตว์อันไม่มีประมาณ

“The Sakya Tradition” ได้ถอดความ ชำระ และเผยแพร่จูลสารนี้ฉบับภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) และได้แปลเป็นภาษาไทยโดยคณะผู้แปลของ “The Sakya Tradition” ในปี ค.ศ. 2022 (พ.ศ. 2565) พวกเราขอขอบคุณทุกคนที่ได้มีส่วนช่วยไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่งในการทำให้คำสอนนี้สามารถเข้าถึงได้ และเชื่อมโยงคนทั้งหลายเข้าสู่พระธรรมอันล้ำค่า เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์อย่างชั่วคราวและอย่างสูงสุด

ด้วยบุญกุศลแห่งผลงานชิ้นนี้ ขอถวายพระพรแด่สมเด็จพระสังฆนายก สาเกีย ทริเซน ขอทรงมีพระพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน และทรงหมั่นงล้อแห่งพระธรรมสืบต่อไป

สรรพวิถมหาไวโรจนบุชา:
การปกป้องสรรพสัตว์จากทุกคติทั้งปวง

สมเด็จพระสังฆนายก สาเกย ทริเซน

เผยแพร่โดย "Tha Sakya Tradition"

เนื้อหา

บทนำ	1
ประวัติและจุดมุ่งหมายของพีธีมหาไวโรจนบูชา	4
อานูกาพของพีธีมหาไวโรจนบูชาเพื่อเอาชนะความทุกข์และความกลัว	7
บทสรุป	11

Mahāvairocana

บทนำ

ไม่ว่าคุณจะเป็นหรือไม่เป็นผู้ศรัทธาหรือชาวพุทธ เราทุกคนต่างปรารถนาที่จะหลุดพ้นจากความทุกข์และได้รับความสุข พวกเราคนแล้วคนเล่าต่างก็ใช้ความพยายามอย่างมากและวิ่งไล่ตามสิ่งต่าง ๆ ในการแสวงหาความสุข เราได้ก้าวหน้าไปอย่างมากในศตวรรษที่ผ่านมาเพื่อความ สุข เช่น ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แน่แน่นอนว่าความก้าวหน้านี้ได้ก่อให้เกิดคุณประโยชน์มากมายโดยเฉพาะในด้านการแพทย์ หลายโรคที่เคยรักษาไม่หาย ในตอนนี้ก็สามารถรักษาให้หายขาดได้โดยง่าย นอกจากนี้ สถานที่หลายแห่งที่ก่อนหน้านี้ไม่สามารถเข้าถึงได้ ตอนนี้ก็สามารถไปถึงได้อย่างง่ายดาย ในทำนองเดียวกัน ความก้าวหน้าในการขนส่งและการสื่อสารของพวกเราได้ก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย แต่ถึงกระนั้นก็ยังเห็นได้ชัดว่า เรายังไม่สามารถค้นพบความสุขที่แท้จริงและยั่งยืนได้ ผ่านความก้าวหน้าทางวัตถุเพียงอย่างเดียว

หากปราศจากความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณ พวกเราจะไม่สามารถค้นพบความสุขที่แท้จริงได้ แม้ว่าความก้าวหน้าทางวัตถุภายนอกจะมีประโยชน์มากมาย แต่ก็สามารถทำให้เกิดความวุ่นและความทุกข์ได้มากเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้จิตวิญญาณภายในก้าวหน้าไปพร้อมกับความเจริญทางวัตถุภายนอก จากนั้นแล้วเราจะพบกับความสงบสุขที่แท้จริง ความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณภายใน หมายถึง การปฏิบัติตามเส้นทางแห่งพระธรรมที่ พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้ ในฐานะชาวพุทธ เหตุผลสำคัญที่พวกเราจะต้องปฏิบัติตามเส้นทางนี้ก็คือ เพื่อการตรัสรู้ธรรมอันสูงสุด

พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า สรรพสัตว์ทั้งหลายมีพุทธภาวะ (ธรรมชาติของความเป็นพระพุทธเจ้า) หมายความว่า

สรรพฐคัฒบงสมรทกลยเป็นพระพุทเจ้ผู้ศรัฐฐอย่งสมบูรณได้ทหกวทเขพและปฏิบัติทมวธิกรท่ถูทต้อง ดยวณวคคนี้ พระพุทเจ้จ้งเป็นบุคคลรกท่ยอມรับว่ทหคคนมืความท่ทอเทยมกนอย่งท่งจรงทหคคนมืพุททวษะเดกเซ่นเตยวกัน โดยไม่ต้องค่าน้งถึงสณษะทงสงคค ความร่ำรย เชื้อขชติ หรือแม่แต่เพศสิ่งมืชวีตท่งทมรวมถึงศัฐฐท่งทลยดยว มืศคภยทท่จจะเป็นพระพุทเจ้ได้เซ่นเตยวกัน ดงน้นกรปฏิบัติสรรทจ้งมืความส่คญมก

พระพุทเจ้ได้ทงประทณค้สอนทลยระดบ แต่ค้สอนทมแนวทงของวัชรยณน้นเป็นเลศกว่ในทนทงแห่งมหยณอย่งท่วไปท่เรยกว่ ปารมิตยณ แม่แต่ผู้ปฏิบัติสรรทท่มืปัญญและควมพกเพยรเป็นเลศ กยงต้องช้เวลากว่สอມสงชโยกบเพื่อบรลฐถึงการศรัฐฐอย่งสมบูรณแต่ในวัชรยณ โดยเฉพษะในต่นตระระดบสูงศค ผู้ท่ปฏิบัติสรรทอย่งยอเดเยยมจจะสามารถบรลฐถึงการศรัฐฐในเพยงขชติเตยวได้ ช้งถึอว่เป็นระยษะเวลท่ทรวดเรยวมกผู้ท่ปฏิบัติสรรทในระดบปณกलगจจะสามารถบรลฐถึงการศรัฐฐได้ในเวลคยทหรือในบารโศ(อ่นตระภพ) ช้งเป็นสณษะตระกलगระท่งทงการตยและการเกคคใหม่ ผู้ท่ปฏิบัติสรรทในระดบต่ำช้งได้รับมตระภคเชกและมืกระทคความมคเดลย จะสามารถบรลฐถึงการศรัฐฐได้ในเจคคขชติและผู้ท่ปฏิบัติสรรทในระดบต่ำท่สคช้งได้ร้กขชคสลว้หลังจกได้รับมตระภคเชกแล้วจจะสามารถบรลฐถึงการศรัฐฐได้ในสคภขชติ เส้นทงของผู้ปฏิบัติวัชรยณแต่ละประภทน้นสนส่นกว่สอມสงชโยกบมกมยณก

ในวัชรยณ มืกรกระทพิธิกรรทท่ย่งใหญ่เพื่อประโยชน์สุขของสรรพชวีตท่งทลยพิธิกรรทเหล่าน้เป็นกรปฏิบัติท่ส่คญ แม่วพิธิมหาโวจรณบุชชจจะมได้มจกต่นตระระดบสูงศคแต่ก้มจก สรรพทคคปรีศคณต่นตระ (ต่นตระว่ดยกรททำให้บรลฐฐึสนชงแห่งทคคท่งบง) ในบรตาดต่นตระท่งสี่ระดบ ต่นตระฉบบนี้อย่งในระดบที่สอມ (ล่ดบที่สอມนบจกสูงศค)

ทลยคคนกลว่ว่ ในขชติหน้า ทหคเขอจจคกไปอย่งในภพภูมเบ้องต่ำ (ทคคคภูม) ของนรคเปรต หรือศัฐฐวัรจณน ช้งเป็นสณษะทท่มืความทหคขมกเกินกว่ท่จจะจคคนกรได้ ดงน้น

จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งหลายจากการตกสู่ดินแดนเบื้องล่าง โดยเฉพาะพิธิมหาไวโรจนบุชา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องของอำนาจในการปกป้องจากทุกติงภูมิ ทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่ตายไปแล้ว เมื่อพวกเราตาย ไม่ว่าจะเรามีอำนาจ หรือร่ำรวย หรือฉลาดสักเพียงใด สิ่งเหล่านี้ไม่อาจสามารถช่วยพวกเราได้ พวกเราต้องละทิ้งทุกสิ่งไว้เบื้องหลัง ทั้งสิ่งอันเป็นที่รัก ทรัพย์สิน และแม้แต่ร่างกายของพวกเรา แม้ว่าเราจะขัดต่อความต้องการของพวกเราก็ตาม จิตวิญญาณจะต้องเดินทางเพียงผู้เดียวเพื่อไปยังจุดหมายปลายทางที่ไม่รู้จัก การช่วยเหลือทางจิตวิญญาณจึงจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากช่วงเวลาแห่งความตายนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

บัดนี้อาตมาภพจะได้อธิบายประวัติแห่งพิธิมหาไวโรจนบุชา เพื่อให้เข้าใจถึงความจำเป็นเร่งด่วนและความสำคัญของพิธีบูชานี้

ประวัติและจุดมุ่งหมายของพิธีมหาโงโรจนบุชฃ

หลยกัปกัฃบ่กอนหนานึ้ มีเจ้าชายผู้ชัรฃรายพระองค้หนึ่ง มีมิจฃณาทึฎฐึ (ความเห็นผิด) อย่างมหันตึ เพื่อแยงชิงราชบัลลังกัและปราบดาภิเษกัขึ้นเป็นพระราชาพระองค้ใหม่ เจ้าชายนั้นได้กระทำปิตุฆาต (ฆ่าบิดาของตนเอง) และการกระทำของพระองค้ก็ทำให้มารดาตรอมใจจนถึงแก่ความตาย พระองค้จึงต้องชดใช้บาปสำหรับการตายของทั้งบิดาและมารดา วันหนึ่ง หลังจากที่ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์แล้ว พระราชาผู้ชัรฃรายนี้ได้เสด็จประพาสไปนป้า ที่นั่น พระองค้ได้พบกับพระอรหันตึที่ดูเหมือนจะมีคามทุกขั เพราะการขาดแคลนอาหาร การโจมตีจากสัตว์ป่า และการอยู่ท่ามกลางแสงแดด ลม และฝน

พระราชานึ้ได้ตรัสถามพระอรหันตึว่า เพราะเหตุใดท่านจึงยอมทนทุกขั เช่นนี้ พระราชาได้นิมนตึให้พระอรหันตึมาอาศัยที่วังของพระองค้ อันเป็นสถานที่ที่สามารถผลิตเปลินกับสิ่งอันวย ความสะดวกและความสุขสบายทุกประเภท

พระอรหันตึตอบว่า

แม้อาดมาภาพจะมีคามทุกขัอยู่ในขณะนี้ แต่อีกไม่นานอาดมาภาพจะบรรลुพระนิพพาน จากนั้นอาดมาภาพจะไม่ได้นแ้แต่ค้ว่า ‘คามทุกขั’ อีกเลยอาดมาภาพจะผลิตเปลินเพียงแก่กับความสงบ และความสุขอันเป็นนัรฃนตึเท่านั้น แม้วามหาบพิตรจะเป็นพระราชาผู้ผลิตเปลินกับชีวิตในขณะนี้ แต่พระองค้จะตกลงไปในทุกคตึภูมิเบ้ืองล่างในชาติหน้า เนื่องจากพระองค้ต้องชดใช้บาปสำหรับการตายของทั้งพระบิดาและพระมารดาของพระองค้ จากนั้นพระองค้จะไม่ได้นแ้แต่ค้ว่า ‘คามสุข’ พระองค้จะได้ประสบแต่คามทุกขัทรมานอันอึงใหญ่ชัวกับชัวกัลปึ

ด้วยความกลัว พระราชาได้ตรัสถามว่าพระองค์จะสามารถได้รับการช่วยเหลือเพื่อให้พ้นจากหตุดีภูมินั้นได้อย่างไร พระอรหันต์ได้ถวายคำแนะนำแก่พระราชาว่าให้ยึดถือพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ ว่าเป็นที่พึ่ง เพื่อให้พระองค์ได้มีโอกาสอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น พระราชาจึงได้ทรงยึดถือพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง และทรงได้รับการช่วยเหลือโดยชัศวราว แทนที่จะตกสู่หตุดีภูมิตั้งแต่ยังเยาว์ พระราชานั้นได้เกิดใหม่บนสวรรค์ในฐานะบุตรของพระอินทร์ มีนามว่า วิมลเมธีประภา (ภาษาทิเบต: นอร์บู ดริมาเมเป โอด) แต่เนื่องจากอกุศลกรรมอันหนักหนาของเขา เขาจึงได้จุติตั้งแต่ยังเยาว์

ในสมัยนั้น พระพุทฺธเจ้าได้เสด็จไปสู่สวรรค์ พระอินทร์ได้ทูลถามแก่พระพุทฺธเจ้าว่าพระโอรสของพระองค์ได้ไปเกิด ณ ที่ใด และสภาพปัจจุบันของเขาก็คืออย่างไร พระพุทฺธเจ้าจึงได้ทรงอธิบายแก่พระอินทร์ว่าพระโอรสของพระองค์ ได้ไปเกิดใหม่ในนรกขุมที่ต่ำที่สุดเนื่องจากอกุศลกรรมในอดีต และจะเกิดในนรกขุมอื่น ๆ ต่อไปอีกหลายชาติ จากนั้นเขาก็เกิดใหม่ในเปรตภูมิและดิรัจฉานภูมิตามลำดับ หลังจากผ่านไปอีกหลายชาติ เขาจะเกิดใหม่เป็นมนุษย์ แต่จะดาบด หุนหวน และเป็นใบ้ เขาจะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างใหญ่หลวง

พระพุทฺธเจ้าจึงได้ทรงประทานตันตระนี้โดยเฉพาะเพื่อช่วยเหลือสรรพสัตว์จากอกุศลกรรมที่ทำให้พวกเขาทั้งหลาย ตกอยู่ในหตุดี เบื้องล่าง และพระองค์ได้ทรงเปล่งพระรัศมีจำนวนมากเพื่อช่วยเหลือสรรพสัตว์ ด้วยพลังแห่งพระพรของพระพุทฺธเจ้าและพระตันตระนี้ แม้ผู้ที่อาจจะต้องทนทุกข์ทรมานร่วมกับชั้วกัลป์ก็จะได้รับการช่วยเหลือในทันที

เป็นอีกครั้งที่อดีตพระราชานั้นได้บังเกิดบนสวรรค์ ด้วยความซาบซึ้งในพระอานาภาอันยิ่งใหญ่ของพระพุทฺธเจ้าและตันตระนี้ พระองค์จึงได้ถวายนาบทธสรเสริญพุทฺธกิจอันยิ่งใหญ่ซึ่งช่วยเหลือสิ่งมีชีวิตทั้งหลายจากหตุดีเบื้องล่างในทันทีอย่างน่าอัศจรรย์ และได้ถวายเครื่องประดับของพระองค์เอง เช่น มงกุฎ ต่างหู และสร้อยคอ เพื่อเป็นการยกย่องพระกรุณาของพระพุทฺธเจ้า ในบรรดาเครื่องพิธีกรรมในพิธีมหาไวโรจนบุชาก็มีสัญลักษณ์ของการถวายมงกุฎและเครื่องประดับอื่น ๆ ซึ่งเชื่อมโยงกับเรื่องราวในตันตระนี้

ตันตระนี้ได้ถูกนำมาจากอินเดียไปยังทิเบตในสมัยโบราณ จากนั้นจึงได้ถูกถ่ายทอดสู่ท่านซาเชน กุนกา ญิงโป (Sachen Kunga Nyinpo) และสืบทอดจากครูสู่ศิษย์จนถึงปัจจุบัน พิธีมหาไวโรจนบุชาเป็นหนึ่งใน

ในบทปฏิบัติหลักในประเพณีของพวกเราแม้ว่าคำสอนทั้งหมดจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน แต่พิธีนี้ได้ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและลึกซึ้งมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ ดังนั้นพิธีนี้จึงได้รับพรเป็นพิเศษนั่นเอง

อานุภาพของพิธีมหาไวโรจนบูชาเพื่อขจัดความทุกข์และความกลัว

ประสบการณ์ของเราเองแสดงให้เห็นว่าพิธีกรรมนี้ทรงพลัง เมื่อคนป่วยหนักด้วยความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสจนไม่อาจแน่ใจว่าพวกเขาจะมีชีวิตต่อไปหรือไม่ หากประกอบพิธีบูชาและได้รับการอภิเษก ผู้ที่รอดชีวิตจะฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว แต่ถ้าหากไม่มีโอกาส พวกเขาจะเสียชีวิตทันทีหลังจากได้รับการอภิเษกนี้ แทนที่จะต้องทนความเจ็บป่วยในปัจจุบันต่อไป ดังนั้นเราจึงได้รู้ว่าพิธีกรรมนี้มีพรและพลังอันยิ่งใหญ่แน่นอน

ไม่มีข้อสงสัยว่าผู้ที่เกิดมามีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่เกิดมาและไม่ตายแล้วหรือจะไม่ตาย พวกเราจะเผชิญกับความตายโดยไม่สนแม้แต่ความต้องการของเรา และเมื่อพวกเราตาย พวกเราจะผ่านช่วงเวลาวิฤติ มีสิ่งมีชีวิตสองประเภทที่จะไม่ได้พบบาร์โด (อันตราย—ภพในระหว่างการตายและการเกิด) ประเภทแรก ผู้ปฏิบัติในระดับสูงสุดสามารถถ่ายทอดจิตของตนไปยังพุทธเกษตรได้โดยตรงด้วยการฝึกใจไว้ ประเภทที่สอง ผู้ที่มีอุปสรรคกรรมหนักหนาจะไม่ได้พบกับบาร์โด ในทันทีหลังจากการตาย พวกเขาจะตกลงสู่อบายภูมิเบื้องล่างโดยตรง นอกจากทั้งสองกรณีที่เป็นความสุดขั้วนี้ จิตของสิ่งมีชีวิตส่วนใหญ่จะออกจากร่างของพวกเขาหลังการตายและเข้าสู่บาร์โด

ในบาร์โด สิ่งมีชีวิตปราศจากร่างกายเพราะพวกเขาไม่มีพ่อแม่ ดังนั้นสิ่งมีชีวิตในบาร์โดจึงมีเพียงร่างแห่งจิตใจเท่านั้น ร่างแห่งจิตใจนี้ไม่มีอวัยวะแต่ยังสามารถได้ยิน มองเห็น และดมกลิ่นได้ สถานะนี้ทำให้พวกเขาหวาดกลัวและวิตกกังวลอย่างมาก ร่างแห่งจิตใจก็เหมือนชนนที่ปลิวไปตามลม ไม่มีความแน่นอน ลมแห่งกรรมพัดไปในทิศทางไหน มันก็จะไปในทิศทางนั้น เนื่องจากไม่มีร่างกายทางกายภาพ มันจึงเดินทางเร็วมาก มันสามารถเดินทางผ่านแม้แต่กำแพงและภูเขาได้ สถานที่ที่ร่างแห่งจิตใจจะไป

นั้นไม่แน่นอนโดยสิ้นเชิง บางครั้งก็สวยงามมาก บางครั้งก็น่ากลัวมาก และบางครั้งก็น่าเกลียดมาก อีกทั้งมีความไม่แน่นอนในเรื่องผู้ร่วมเดินทางและอาหารด้วย เนื่องจากสิ่งมีชีวิตในบาร์โดปราศจากร่างกายที่เป็นรูปธรรม จึงไม่สามารถกินอาหารที่เป็นของแข็งได้ แต่สามารถดมกลิ่นอาหารเพื่อได้รับความพึงพอใจได้ บางครั้งอาหารจะมีกลิ่นเหมือนอาหารทิพย์ แต่บางครั้งมันก็มีกลิ่นเหมือนเหล็กที่ไหม้เกรียม ดังนั้นจึงมีความไม่แน่นอนของอาหารอย่างสมบูรณ์

เนื่องจากสิ่งมีชีวิตในบาร์โดมีความหวาดกลัวและวิตกกังวลอย่างมาก พวกเขาจึงมีความไม่มั่นคงในสถานะเช่นกัน พวกเขาไม่แน่ใจว่าจะขอความช่วยเหลือได้จากใคร เพราะเหตุนี้จึงมีความไม่มั่นคงทางความคิด ความคิดที่เป็นกุศล อุกุศล และที่เป็นกลาง เกิดขึ้นกับพวกเขาตลอดเวลา จิตของพวกเขาจึงไปทุกที่ในทันทีและต่อเนื่อง

สิ่งมีชีวิตในบาร์โดปราศจากร่างกายทางกายภาพ พวกเขาจึงไม่มีองค์ประกอบสีขาวหรือสีแดงอยู่ภายในร่างกายเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์อยู่ภายนอก พวกเขาจึงไม่สามารถมองเห็นดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ได้ นอกจากนี้ สิ่งมีชีวิตในบาร์โดไม่มีเงา รอยนิ้วมือหรือรอยประทับทางกายภาพ จิตใจของพวกเขาบอบบางกว่าจิตใจของเรา ดังนั้นพวกเขาจึงมีระดับของตาทิพย์ที่ยังแปดเปื้อน นั่นคือ สิ่งมีชีวิตในบาร์โดสามารถอ่านความคิดของผู้อื่นได้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับเราที่สิ่งมีชีวิตจะต้องสร้างความเมตตา ความกรุณา และความคิดที่โอบเอื้อให้กับผู้ตาย มิฉะนั้นเนื่องจากสิ่งมีชีวิตในบาร์โดสามารถอ่านใจพวกเขาได้ ความคิดในแง่ลบของพวกเขาก็ทำให้พวกเขาเจ็บปวด เป็นกังวล และโกรธมาก ซึ่งเป็นอันตรายต่อพวกเขาอย่างมาก

สิ่งมีชีวิต ในบาร์โดพบเจอกับการตายและการเกิดใหม่ทุกสัปดาห์ พวกเขายังมีอายุขัยที่หลากหลาย บางคนใช้เวลาช่วงสั้น ๆ ในบาร์โด ในขณะที่คนอื่น ๆ ยังคงอยู่ในบาร์โดนานหลายชั่วกัปป์กลับโดยเฉลี่ยแล้ว สิ่งมีชีวิตจะยังคงอยู่ในบาร์โดเป็นเวลาเจ็ดสัปดาห์หรือสี่สิบเก้าวัน ในช่วงสี่สัปดาห์แรก สิ่งมีชีวิตในบาร์โดได้พบกับรูปร่างและความชื่นชอบของชีวิตที่ผ่านมาในทันที สัปดาห์ที่สี่คือจุดเปลี่ยน หลังจากนั้น รูปร่างก็จะคล้ายคลึงกับชาติหน้า หลังจากสัปดาห์ที่เจ็ด

สิ่งมีชีวิตในบาร์โตส่วนใหญ่ก็จะไปเกิด ณ หนึ่งในหกภูมิแห่งสังสารวัฏ

สิ่งมีชีวิตในบาร์โตย่อมประสบกับสภาวะที่ น่ากลัวเจ็ดประการ สี่ สภาวะแรกสี่ สภาวะแรก เป็นเสียงที่น่าสะพรึงกลัวของธาตุทั้งสี่ เมื่อธาตุดินดูดซับธาตุน้ำ ก็จะมีเสียงของการแตกออกจากกันทั้งหมด เมื่อธาตุน้ำดูดซับธาตุไฟ ก็จะมีเสียงเหมือนมหาสมุทรอันสั่นสะเทือนอย่างน่ากลัว เมื่อธาตุไฟดูดซับธาตุลม ก็จะมีเสียงคล้ายไฟพรรัยก็กลับเมื่อสิ้นสุดกับ และเมื่อธาตุลมสลายไปในจิต ก็จะทำให้เกิดเสียงลมที่ดังและน่าสะพรึงกลัวอย่างมาก เหมือนกับลมพายุเมื่อสิ้นสุดกับ นอกจากนี้ยังจะพบกับหน้าผาที่น่าสะพรึงกลัวสามแห่งจากสามอบายภูมิเบื้องล่าง พวกมันมีคมมืดที่ละเอียดและชันมากลงไปหลายพันไมล์ หน้าผาเหล่านี้เป็นการปรากฏแห่งกิเลสสามอย่างของตัวเอง คือ ความปรารถนา (โลภะ) ความเกลียดชัง (โทสะ) และความไม่รู้ (โมหะ)

เมื่อสิ่งมีชีวิตมีความกลัวเหล่านี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องประกอบพิธีกรรม เช่น มหาไวโรจนบุชา เพื่อให้พรอันยิ่งใหญ่แก่พวกเขาและเพื่อบรรเทาพวกเขาจากความทุกข์ทรมาน โดยทั่วไป จิตใจของสิ่งมีชีวิตในขณะที่ผืนนั้นบอบบางกว่าตอนที่ตื่นอยู่ถึงเจ็ดเท่า สำหรับสิ่งมีชีวิตในบาร์โต จิตใจของพวกเขาบอบบางกว่าจิตใจของสิ่งมีชีวิตเมื่อตื่นถึงเจ็ดเท่า เนื่องจากสิ่งมีชีวิตในบาร์โตไม่ได้ถูกผูกมัดด้วยร่างกายทางกายภาพ หากพวกเขาปฏิบัติตามวิธีที่ถูกต้อง พวกเขาก็จะสามารถบรรลุถึงการตื่นรู้ได้อย่างรวดเร็ว

บทสรุป

ในทิวทัศน์ พิธีกรรมประเภทนี้เรียกว่า จังชก หรือ พิธีชำระล้าง พวกเราทำพิธีกรรมนี้เพื่อชำระล้างอกุศลกรรม และโดยเฉพาะเพื่อช่วยสิ่งมีชีวิตจากการตกลงสู่อบายภูมิเบื้องล่าง หากบุคคลใดตกลงสู่อบายภูมิ ย่อมไม่ได้มีเพียงความทุกข์ทรมานอย่างมากเท่านั้น แต่ยังรวมถึงระยะเวลาอันแสนยาวนานมากของเคราะห์กรรมอันเลวร้ายนั้นด้วย ดังนั้นพิธีกรรมนี้จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้วายชนม์

พวกเราต้องตระหนักว่าในฐานะบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ ในที่สุดพวกเราที่จะพบกับความตายเช่นเดียวกัน ดังนั้นในขณะที่เรายังมีสุขภาพแข็งแรงหรือยังมีอายุน้อย การปฏิบัติธรรมอย่างขยันหมั่นเพียรอย่างยิ่งจึงเป็นสิ่งสำคัญ

สมเด็จพระสังฆนายก สาเกย ทริเชน ทรงเป็นที่เคารพสักการะในฐานะสมเด็จพระสังฆนายกผู้ครองบัลลังก์พระองค์ที่สี่สิบเอ็ดแห่งนิกายสาเกยของพระพุทธศาสนาแบบทิเบต พระองค์ประสูติในปี ค.ศ. 1945 (พ.ศ. 2488) จากตระกูลเคิน (Khön) ซึ่งเป็นตระกูลขุนนางทิเบต โดยพระบรรพบุรุษของพระองค์มีมาตั้งแต่ยุคแรกของประวัติศาสตร์ทิเบตและได้ก่อตั้งนิกายสาเกยขึ้นในศตวรรษที่สิบเอ็ด โนวัยเยาว์ พระองค์ได้รับการอบรมอย่างเข้มข้นในปรัชญาพระพุทธศาสนา การทำสมาธิ และการประกอบพิธีกรรมจากครูอาจารย์และนักวิชาการที่มีชื่อเสียง

พระองค์ทรงได้รับการนับถืออย่างกว้างขวางว่าเป็นรูปสำแดงแห่งพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณแก่ครูและผู้ปฏิบัติธรรมในพระพุทธศาสนา รุ่นต่อ ๆ ไป และทรงประทานชุดคำสอนอันเป็นแก่นของนิกายสาเกยที่เรียกว่า ลัมเดร (มารุคผล — มรรคและผล) ทั้งในประเทศทางตะวันออกและตะวันตก พระองค์ทรงแสดงพระปรีชาญาณและพระกรุณาอันลึกซึ้งซึ่งบำเพ็ญพระกรณียกิจอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเพื่อก่อตั้งอาราม อารามภิกษุณี และสถาบันการศึกษา และเพื่อเผยแพร่คำสอนของพระพุทธเจ้าแก่นักเรียนจำนวนนับไม่ถ้วนทั่วโลก

"The Sakya Tradition"

ส่งมอบคำสอนอันล้ำค่าแห่งนิกายสาเกยอย่างถูกต้องและครบถ้วนในภาษาถิ่นของคุณ

**"The Sakya Tradition"—Delivering the
Precious Sakya Teachings Accurately
and Entirely in Your Native Languages**

www.sakyatradition.org

2022 © สงวนลิขสิทธิ์